

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Epuri Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Epuri Andrei xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare:

prima instanță: 01.09.2020 – 29.10.2020

instanța de apel: 17.11.2020 – 16.12.2020

instanța de recurs: 02.03.2021 – 07.07.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul central) din 29 octombrie 2020, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Epuri Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Epuri Andrei în beneficiul statului suma de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Epuri Andrei la 21 august 2020, aproximativ la ora 21.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliu său din xxxxx, a inițiat un conflict cu concubina sa, care a solicitat ajutorul poliției și dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, demonstrând un comportament agresiv, numind cu cuvinte necenzurate și nesupunându-se colaboratorilor de poliție, care s-au deplasat la fața locului pe adresa sus indicată în baza înștiințării parvenite la Unitatea de Gardă a Inspectoratului de Poliție Bălți și având drept scop sistarea activității de serviciu a colaboratorilor de poliție, acționând cu intenție directă unică, Epuri Andrei a refuzat să se conformeze cerințelor legale a poliției în timpul exercitării de către subofițerul superior al SP a SSP a IP Bălți, Popescu Igor,

adică de către persoane cu funcție de răspundere, a atribuțiilor sale de serviciu de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, manifestând lipsa de respect față de autoritatea de stat al cărei titulari este persoana numită, la solicitările legale ale angajaților de poliție de a-i urma la IP Bălți, pentru documentarea faptului, ultimul s-a refuzat, continuând să strige, să opună rezistență fizică față de angajații de poliție, iar acționând în scopul sistării activității de serviciu a angajaților de poliție de a-l reține pentru acțiunile ilegale, a aplicat față de subofițerul superior al SP a SSP a IP Bălți, Popescu Igor, violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea ultimului, lovindu-l cu pumnul în regiunea ochiul drept, prin ce i-a cauzat leziuni corporale și dureri fizice, care în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr.20201P0378 din 24.08.2020, se califică ca vătămare neînsemnată.

Acțiunile lui Epuri Andrei au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Epuri Andrei, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În motivarea apelului, apărarea a reiterat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, nejustificată, ținând cont de faptul că ultimul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, și-a cerut scuze de la partea vătămată, aceasta neavând careva pretenții în privința lui.

Apărarea a notat că consideră absolut neîntemeiate argumentele invocate de prima instanță în sentință privitor la faptul că inculpatul nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit pentru existență, fapt ce ar presupune continuitatea activității criminale, iar aplicarea unei pedepse privative de libertate ar fi unica metodă de corectare și restabilire a ordinii de drept încălcate, din motiv că în cadrul ședinței de judecată inculpatul a menționat că regretă sincer cele comise, realizează gravitatea faptelor, deși nu este angajat oficial, totuși muncește și are un venit stabil din surse legale.

Subsidiar, a menționat că infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, care prevede în calitate de pedeapsă: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare, totuși, deși inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, i-a fost aplicată nejustificat cea mai aspră pedeapsă, nefiind argumentată imposibilitatea aplicării unei alte pedepse neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2020 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a menționat că prima instanță, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată,

corect a stabilit vinovăția inculpatului Epuri Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, iar la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și, ținând cont de circumstanțele reale și personale, just a stabilit acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare.

Totodată, instanța de apel a notat că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, prima instanță a luat în considerație faptul că inculpatul Epuri Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin (1¹) Cod penal, care potrivit alin. (2) art.16 Cod penal, este calificată ca mai puțin gravă, că nu este pentru prima dată în conflict cu legea penală, anterior fiind condamnat pentru comiterea unor infracțiuni din categoria similară, și anume, prin sentința Judecătorei Bălți din 30 ianuarie 2017 Epuri Andrei a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) și art. 349 alin (1¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, iar prin încheierea Judecătorei Bălți din 06 iunie 2019, pedeapsa neexecutată a fost înlocuită cu 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit pentru existență, fapt ce permite de a presupune continuitatea activității criminale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Epuri Andrei, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea, invocând aceleași motive indicate în cererea sa de apel, susține că pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel inculpatului Epuri Andrei în baza infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, este prea aspră, or, instanțele de fond, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar partea vătămată nu are careva pretenții față de el.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, Colegiul penal constată că avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Epuri Andrei critică soluția instanțelor de fond dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanțele greșit au individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Cu referire la argumentele menționate în recurs, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii

respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând temeinicia solicitării apărării privind necesitatea aplicării în privința inculpatului Epuri Andrei a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, Colegiul penal menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe, este întemeiată și legală.

Potrivit practicii judiciare, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că pedeapsa închisorii stabilită inculpatului este condiționată de personalitatea acestuia, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind atras de 4 ori la răspundere penală și de 17 ori la răspundere contravențională, precum și gravitatea faptei imputate, care face parte din categoria celor mai puțin grave.

Inoportunitatea aplicării unei pedepse de altă categorie, rezultă din însuși caracterul faptei comise, din natura și gravitatea consecințelor infracțiunii comise de Epuri Andrei, precum și din faptul, că acesta anterior a beneficiat și de stabilirea altor categorii de pedepse, mai blânde, însă nu a tras concluziile necesare și a comis, din nou, infracțiuni similare, din categoria celor mai puțin grave, cu intenție, astfel sfidând cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În continuare, Colegiul penal mai menționează că nu pot fi reținute nici argumentele apărării prin care se invocă faptul, că circumstanțele examinării cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, căința sinceră, precum și lipsa pretențiilor părții vătămate față de inculpat, ar condiționa aplicarea în privința acestuia a unei pedepse de altă categorie, neprivative de libertate, deoarece atât prima instanță cât și instanța de apel au ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, inculpatul beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei de drept încălcate, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și întemeiat au concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond la compartimentul individualizării pedepsei, au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe, corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar

declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Epuri Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Epuri Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Epuri Andrei xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena